

FEKETE ANNA

Emigráns dal (XXXIX)

Idegen vagyok most. Ha megsértenek,
csak mosolygok. Nem fáj, nem vérzik,
nem fojtogat. Nem érzem, csak érezni vélem
a szavakat. Tudományosan vagyok jelen:
örökös átutazóban, vendégségben,
nem pedig jelen. Nyolcévesen még
meg akartam halni, mikor meghallottam,
hogy rövid a lábam, és nem viszem semmire.
Később egy vonaton majdnem pisztolyt
rántottam, mikor lenyuszikáztak. Azóta minden
megváltozott. Hiszen aki nem tud magyarul,
annak nem lehetek az útjában. Nem érhet hozzám,
nem láthat meg – jó étvágyat kíván, vagy elküld a fenébe,
nekem egyre megy. Nem érzem, csak érezni vélem.
Legyen szíves, nagyon szépen kérem, ismétlje meg!
Talán meg sem kell halnom, hiszen idegen vagyok,
nem értem, NEM ÉRTEM.

